

grænse, fik jeg og ministeriet jævnlig henvendelser fra borgere, der var kede af ikke at kunne få den læge, de ønskede, fordi lægen boede f.eks. 10,5 km væk, også selv om lægen gerne ville have patienten.

Kl. 19.45

De henvendelser, jeg dengang fik, handlede ofte om en patient, der længe havde haft en læge, men ved flytning var kommet til at bo lidt længere væk end de 10 km. Man ville gerne fortsætte læge-patient-forholdet, men det muliggjorde reglerne ikke. Så stramt var reglerne formuleret, og så stramt blev reglerne administreret.

Derfor meddelte jeg også overenskomstens parter i det brev, hvormed jeg godkendte deres overenskomst, at jeg gerne havde set en mere vidtgående liberalisering af lægevalgsreglerne, og at jeg derfor nøje vil følge, hvordan administrationen af de nye regler bliver, herunder om overenskomstens indførelse af patienternes frie valg sammen med lægens mulighed for at frasige sig patienter, der bor lidt længere væk end 15 km – i København altså desværre stadig kun 5 km – reelt blot får karakter af en ny og stadig snæver absolut grænse.

Regeringen mener frit valg, når vi siger frit valg. Siden ændringen af overenskomsten og indførelsen af frit lægevalg har jeg da heller ikke fået en eneste af den slags henvendelser fra borgere, som jeg tidligere fik mange af, og det glæder jeg mig naturligvis over.

Det fremgår i øvrigt af overenskomsten, at lægerne og sygesikringen har aftalt, at de efter 2 år med de nye lægevalgsregler selv vil evaluere effekten af dem og tage stilling til, om der yderligere skal liberaliseres på området. Det sker altså næste år.

Det er på denne historiske baggrund, hvor vi overtog noget arvegods fra den tidligere regering og den tidligere regerings parlamentariske grundlag, hvor man ikke keredede sig om frit valg overhovedet, at regeringen ikke kan stemme for dette beslutningsforslag om regler om frit lægevalg, som vi jo ellers er enige i.

For det første vil vi ikke på nuværende tidspunkt gå ind og lovgive på et område, der efter sygesikringsloven skal reguleres af aftaler mellem de parter, der leverer ydelser efter loven, fordi aftalens parter, lægerne og sygesikringen, ved den seneste overenskomst faktisk er kommet regeringens ønske om frit lægevalg i møde, i hvert fald et stykke ad vejen.

For det andet har lægerne og amterne i den nye overenskomst selv forpligtet hinanden på at evaluere de nye lægevalgsregler med henblik på at vurdere effekten og eventuelt liberalisere yderligere.

For det tredje holder jeg altså også selv et vågent øje med amter og kommuners administration af ordningen. Jeg vil ikke have, og det har jeg heller ikke fået længere, en strøm af henvendelser fra borgere, der begrænses i deres valg af læge, men så har vi jo, som beslutningsforslaget også er udtryk for, i sidste ende mulighed for at lovgive for at sikre de rettigheder, vi mener at borgerne skal have.

Lad os nu se tiden lidt an. Vi skal ikke lovgive bare for lovgivningens skyld. Lad os nu se, om ikke parterne, når resultatet af deres evaluering foreligger, selv kan finde ud af at give borgerne helt frit lægevalg. Jeg kan i hvert fald love en ting: Det er stadig min og regeringens politik at give borgerne et helt frit valg af egen læge. Det er ikke en politik, vi har opfundet til lejligheden. Det er en politik, vi har haft hele tiden, og i modsætning til forslagsstillerne har vi også kæmpet for at sætte den igennem.

Overenskomstens parter har aftalt at udveksle krav til næste overenskomstfornyelse inden den 1. maj 2005. Jeg vil op til de næste overenskomstforhandlinger give parterne klar besked om mine og regeringens forventninger til den del, der vedrører det frie lægevalg. Disse forventninger vil ligge fuldstændig på linje med intentionen i beslutningsforslaget, som vi af de grunde, som jeg her har anført, derfor ikke kan støtte.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Jeg synes egentlig, at ministeren skulle lade være med at være sur over fortidens gerninger fra den ene eller den anden gruppe.

Jeg kan ikke forstå, at ministeren siger, at i modsætning til forslagsstillerne kæmper regeringen for det her. Det er jo rent faktisk mit forslag, så man kan sige, at det reelt er os, som med forslaget ønsker det her gennemført.

Jeg vil da også sige, at hvis ministeren mangler henvendelser fra borgere, som synes, at det her er et forslag, som de kan bruge, vil jeg da meget gerne sende nogle af de mange henvendelser, som jeg modtager, videre.

Jeg vil dernæst sige, at det ikke overrasker mig, at ministeren afviser forslaget. Jeg har i hvert fald lært, efter at jeg er kommet herind, at